

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.IV.20.588/2022/7.

A tanács tagjai:

Dr. Kovács Zsuzsanna a tanács elnöke

Dr. Zumbók Péter előadó bíró

Dr. Stark Marianna bíró

A felperes:

felperes (cím)

Az alperes:

alperes (cím1)

Az alperes képviselője:

Dr. Kaszás Eszter ügyvéd (cím2)

A per tárgya:

személyiségi jog megsértésének megállapítása

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.885/2021/7/II.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Budapest Környéki Törvényszék 27.P.20.019/2021/24.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 63.500 (hatvanháromezeröttszáz) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Megállapítja, hogy a felperes 25.000 (huszonötezer) forint felülvizsgálati eljárási illeték visszaigénylésére jogosult.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az alperes fuvarozással, szállítmányozással foglalkozik, akit a felperes megkeresett, hogy az általa vásárolt műtárgyat Magyarországra szállíttassa. Ennek érdekében a felek 2015. november 12-én nemzetközi szállítmányozási szerződést kötöttek, amelyben az alperes a műtárgy becsomagolására, raktárba szállítására, raktározására és a megadott magyarországi címre történő szállítására vállalt kötelezettséget.

[2] A felek között a szerződéssel kapcsolatos tárgyalások e-mailben zajlottak. Az alperes egy dossziét nyitott a szerződés részleteivel, és az tartalmazta a felperes nevét, lakcímét, a szállítási címet, a szerződéskötés idejét, a szerződés tárgyát, a felperes bankszámlaszámát és a felperes panaszait. 2015. november 11. és 2016. március 10. között számos e-mail váltás történt, amelyben a felek a felperes által vásárolt festmény és további műtárgyak őrzéséről, annak időtartamáról és szállításáról próbáltak megegyezni. A tárolás és a szállítási határidő, valamint a felperes által fizetendő ellenszolgáltatás vonatkozásában ugyanakkor vita alakult ki közöttük.

[3] Az alperes a 2016. április 5-én kelt e-mailben – többek között – az alábbiakat írta: „Kérem, vegye tudomásul, hogy Ön most a feketelistánkon van, és soha többet nem dolgozunk Önnel.”

[4] Az alperes a 2016. április 29-i elektronikus üzenetében a felperessel közölte: „Minden lehetséges módon elnézést kérünk azokért a megjegyzéseket, amelyeket munkatársunk, név bizonyos festmények városból városra történő szállítására kapcsán esetlegesen tett. Az említett megjegyzések megengedhetetlenek, és név urat megrovásban részesítettük. Továbbra is csak megerősíteni tudjuk, hogy társaságunknál semmilyen feketelista nem létezik, és soha nem is létezett.”

[5] A felperes 2019. február 13-án e-mailben felszólította az alperest, hogy 30 nap alatt az Európai Parlament és a Tanács 2016. április 27-i (EU) 2016/679 rendelete a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet) (a továbbiakban: GDPR) szerinti tájékoztatást adjon arról, hogy a cég a személyes adatait honnan gyűjtötte be, használta és tárolta. A felszólításra az alperes választ nem adott.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[6] A felperes a többször módosított keresetében az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Infotv.) 23. § (5) bekezdése alapján kérte annak megállapítását, hogy az alperes a GDPR, valamint a svájci adatvédelmi törvény (a továbbiakban: FADP) szabályait megszegte a 2016. április 5-én 12 óra 3 perckor elektronikus levelében közölt, őt feketelistázó, róla a „nem tisztességes, panaszkodó fogyasztó” profilt alkotó adatkezelésével, jogellenesen, nem célhoz kötötten kezelte a személyes adatait (név, lakcím, szerződéskötés ideje, a szerződés tárgya, e szerződés teljesítése, panaszai, bankszámlaszáma, a feketelistán elfoglalt helye), és jogsértően alkotta meg a fogyasztó profilját a rendelkezésére álló, nem a célnak megfelelően kezelt személyes adatokból, mint olyan fogyasztóét, amely negatív megjegyzéseket tett az alperesre, szerinte jogtalanul, ezért a továbbiakban azok közé tartozik, akikkel alperes kizárt, hogy üzleti kapcsolatra lépjen. E kereseti kérelmének jogalapjaként megjelölte a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 2:42. §-át, 2:43. § c) és e) pontját, 2:51. § a) pontját, az Infotv. 4. és 5. §-át, valamint az FADP 3., 4. és 5. cikkét. Kérte továbbá annak megállapítását, hogy az alperes a GDPR 12-15. cikkeiben foglalt kötelezettségét megszegte 2019. március 14-én, mert a 2019. február 13-án kelt írásbeli, a GDPR 12-15. cikkei szerinti jogát érvényesítő kérelmére a GDPR szerinti 30 napos határidőn belül nem válaszolt, vagyis nem tett eleget a GDPR 12-15. cikkei szerinti adatkezelői információadási kötelezettségének. A jogsértés megállapítását követően kérte kötelezni az alperest, hogy a GDPR 12-15. cikkei szerint szabályozott módon az általa kezelt adatairól valamennyi adat tekintetében, annak megjelölésével, hogy azt tőle, vagy harmadik személytől szerezte-e be, 15 napon belül írásban az elektronikus levélcímére küldendően adjon meg minden információt, beleértve azt is, hogy ha az adatokat törölték, megjelölve annak idejét és okát. Kérte továbbá – a Ptk. 2:52. §-a, az Infotv. 23. § (5) bekezdése és a GDPR 82. cikke alapján – az alperes 250.000 forint sérelemdíj megfizetésére kötelezését.

[7] Az alperes ellenkérelmében elsődlegesen – a joghatóság hiányára hivatkozással – a per megszüntetését, másodlagosan a kereset elutasítását kérte.

Az első- és másodfokú ítélet

[8] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította.

[9] Az alperes alaki védekezésére tekintettel megállapította, hogy a Luganói Egyezmény 5. cikk 3. pontja alapján megállapítható joghatósági ok fennáll, és a felperesnek ezt érintő keresetmódosítása nem volt.

[10] Megállapította, hogy az alperes a felperest bizonyos feketelistára helyező levél elküldését követően azonnal bocsánatkérő levelet küldött a felperesnek, amelyben tagadta a feketelista létezését, azt, hogy a felperest feketelistára tette volna, és az alkalmazottja által megküldött levélben foglaltak tartalmáért bocsánatot kért. Figyelemmel volt arra, hogy a felek szerződéses kapcsolata megszűnt, és a 2016. április 18-án előterjesztett keresetlevél alapján peres eljárás van folyamatban közöttük. Értékelte az alperesnek azt a nyilatkozatát, amelyben tagadta, hogy bármikor feketelistát készített volna az ügyfeleiről. Emiatt álláspontja szerint a felperest az alperes tevékenységével összefüggésben nem érte hátrányos megkülönböztetés, és az emberi méltósága sem sérült. Kiemelte, hogy a felperes erre csupán

általánosságban hivatkozott, és nem jelölte meg, hogy a hátrányos megkülönböztetés mire vonatkozott, mit takart, ezért jogsértés hiányában a kereseti kérelem elutasítandó volt.

[11] Az adatkezelői információadási kötelezettség elmulasztása kapcsán rögzítette, hogy a felperes által hivatkozott GDPR 94. cikk (1) bekezdése szerint a 95/46/EK irányelv 2018. május 25-i hatállyal hatályát veszti, azonban a (2) bekezdés szerint a hatályon kívül helyezett irányelvre történő hivatkozásokat a GDPR-ra történő hivatkozásnak kell tekinteni. Utalt arra, hogy a felperes adatainak kezelésére a felperes által kezdeményezett és a felek között létrejött szerződés megkötése és szerződés szerű teljesítése céljából került sor, és az a szerződés szerződés szerű teljesítéséig tartott. Azt is megállapította, hogy az alperes a felperesnek a szerződéskötéshez és a szerződés teljesítéséhez szükséges adatait jogszerűen és tisztességesen, a felperes számára átlátható módon kezelte. Kiemelte, hogy ehhez a perindítás óta hozzátartozik a perrel közvetlenül összefüggésben álló, a felperes által rendelkezésre bocsátott adatok kezelése, így ez a magatartás nem ütközhet sem a GDPR, sem egyéb adatvédelmi jogszabály rendelkezésébe. Ezzel szemben azt, hogy az alperes a felperes adatait nemcsak a folyamatban lévő peres eljárásokkal összefüggésben, az ahhoz feltétlenül szükséges mértékben és célból kezelné, nem tartotta megállapíthatónak. Mindemellett a nemzetközi magánjogról szóló 1979. évi 13. törvényerejű rendelet 10. § (1) bekezdésére és 11. § (1) bekezdésére figyelemmel a felperes által hivatkozott FADP szabályait nem tekintette alkalmazhatónak.

[12] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[13] A fellebbezésre tekintettel megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az ügy érdemi elbírálására kiható eljárási szabálysértést nem követett el: az ítélete megfelel a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: régi Pp.) 221. § (1) bekezdésének, a felperest a kereseti kérelmével kapcsolatban többször is felhívta nyilatkozzátételre, továbbá a feleket a régi Pp. 3. §-ának megfelelően tájékoztatta.

[14] Az elsőfokú bíróság érdemi döntésével és a levont jogi következtetéseivel mindenben egyetértett.

[15] A 2016. áprilisi személyiségi jogsértés megállapítása iránti kereseti kérelem esetében abból indult ki, hogy az állított jogsértés kettős volt: egyrészt a felperes fogyasztóként történt hátrányos megkülönböztetését, másrészt a személyes adatainak jogellenes kezelését jelentette. Az előbbi jogsértést illetően felhívta – egyebek mellett – a Ptk. 2:43. § c) pontját, valamint az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvény (a továbbiakban: Ebktv.) 5. § a) pontját, 7. § (1) bekezdését és 8. § t) pontját. Ehhez képest elsőként abban a kérdésben foglalt állást, hogy az állított jogsértés, vagyis a felperes feketelistára tétele megvalósult-e. Megállapítása szerint ugyanakkor az e-mail váltások anyaga nem igazolta, hogy az alperesnél lenne feketelista, amelyre a felperesre felkerült, vagy éppen az alperes a felperes miatt hozott volna létre ilyen listát. A felek közötti feszült viszony végső lépéseként értékelte az alperes 2016. április 5-i elektronikus levelét, amelynek sérelmezett szövegrészét úgy értelmezte, hogy az alperes a továbbiakban nem kíván együtt dolgozni és szerződést kötni a felperessel. Álláspontja szerint mindez nem felel meg az Ebktv. 8. § t) pontjában meghatározott védett tulajdonság kritériumainak. Rámutatott: a feketelista létezését az alperes 2016. április 29-i, elnézésekérést tartalmazó elektronikus levele is cáfolta. A felperesről történt profilalkotást sem tartotta megállapíthatónak, mivel a 2016. április 5-i e-mail nem felelt meg a profilalkotás Infotv. 3. § 27. pontjában meghatározott fogalmának. Emiatt azt sem tekintette igazoltnak, hogy az alperes adatkezelőként megsértette volna az Infotv. 4. § (1) bekezdésében írtakat.

[16] Mindezek alapján helytállónak minősítette az elsőfokú bíróságnak azt a következtetést, hogy az alperes jogsértést nem valósított meg.

[17] A 2019. évi GDPR szerinti tájékoztatási kérelem kapcsán figyelembe vette, hogy a rendelkezése álló adatok szerint az alperes jelenleg is birtokában van a felperessel folytatott elektronikus levelezésének, tehát a felperes személyes adatait kezeli, amelyekhez 2015-ben részben saját maga jutott hozzá, részben az aukciósháztól kapta azokat. Mivel ezeknek az adatoknak a tájékoztatás kérésekor is a birtokában volt, ezért álláspontja szerint a 2018. május 25-én hatályba lépett GDPR rendelkezéseit alkalmazni kellett. Azok közül hivatkozott – többek között – a GDPR 5., 6., 13., 14. és 15. cikkére, egyúttal felhívta az Infotv. 23. § (1) és (5) bekezdését. Ezek alapján arra a következtetésre jutott, hogy az adott esetben a felperes hozzáférési jogosultságát biztosította, hogy a perben kiderült, az alperes milyen adatait kezeli. Ezt meghaladóan megállapíthatónak találta, hogy az adatok kezelése a GDPR és az Infotv. rendelkezéseit nem sértette. E körben utalt arra, hogy a felek egybehangzó nyilatkozata szerint a szerződéssel kapcsolatban másik peres eljárás is folyamatban van közöttük, amelyből következően az alperes a felperes személyes adatait jogos érdek alapján, a szerződéssel kapcsolatosan felmerülő jogi igények érvényesíthetősége céljából kezeli. Kifejtette továbbá, hogy a felperes adatainak kezelése olyan formában történt, amely a felperes azonosítását csak az adatok kezelése céljának eléréséhez szükséges ideig tette lehetővé. Egyetértett az elsőfokú bírósággal abban is, hogy ettől eltérő mértékű és célú adatkezelést megállapítani nem lehetett.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[18] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben elsődlegesen annak az elsőfokú bíróság ítéletére kiterjedő hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását, másodlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezése mellett a keresetének helyt adó határozat meghozatalát kérte.

[19] Előadta, hogy mivel az alperestől 2019-ben, már a GDPR hatálya alatt kérte az általa kezelt adatairól való tájékoztatást, vagyis a hozzáférési jogának biztosítását, ezért a bíróság döntése nem lehet más, mint az alperes kötelezettségszegésének vagy annak hiányának megállapítása, és az előbbi esetben az Infotv. 23. § (5) bekezdése szerint az alperest kötelezni kell a tájékoztatás elektronikus levélben, minden szükséges okirat másolatával együtt, a források megjelölésével történő megadására. Ehhez képest nem vitatható tényállási elemnek nevezte, hogy az alperes a GDPR által megadott határidőn belül a megkeresésére nem válaszolt. Sérelmezte, hogy a másodfokú bíróság sem a GDPR szabályozását, sem a jogkövetkezmények tekintetében irányadó Infotv. 23. § (5) bekezdését nem követte, holott kötelezettsége lett volna az alperes jogsértő magatartásának megállapítása. Hangsúlyozta, hogy a tájékoztatást a bíróság ítélete nem helyettesítheti. Arra is utalt, hogy a jogszerű teljesítés peren kívüli megtörténte a perindítás hatályainak beállta után már nem lehetséges, és a perbeli jogelismerés esetén a régi Pp. 221. § (2) bekezdése, egyben az Infotv. 23. § (5) bekezdése alkalmazandó.

[20] Továbbra is állította, hogy a személyes adatait az alperes jogellenes célra használta fel, amikor elektronikus levélben közölte a feketelistára vételét. Érvelése szerint az erre vonatkozó jognyilatkozat vele szemben a Ptk. 6:5. § (2) bekezdése szerint akkor hatályosult, amikor azt megkapta. Ennek következtében azt sem tartotta kérdésesnek, hogy a jognyilatkozatban foglaltak a személyes adatok jogszerű és pontos használatának a GDPR 5. cikk (1) bekezdés a) és d) pontjában írt alapelvét sértették, vagyis a jognyilatkozat megvalósította a személyiségi jog megsértését. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság

figyelembe sem vette a Ptk. 2:43. § c) pontja szerinti hátrányos megkülönböztetés miatti jogsérelmét. A jogerős ítélet erre vonatkozó indokait pedig nem tartotta elfogadhatónak.

[21] Hivatkozása szerint a bíróságok rendeltetésellenesen és alaptörvény-ellenesen értelmezték és alkalmazták az anyagi és eljárási jogszabályokat, megsértették a fegyverek egyenlőségének elvét, a tisztességes eljáráshoz való jogot, továbbá nem tettek eleget a tényállás-megállapítási és az ebből következő indokolási kötelezettségüknek sem.

[22] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

[23] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.

[24] A Kúria a régi Pp. 275. § (2) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelem keretei között eljárva, a felülvizsgálati eljárás eredményeként azt állapította meg, hogy a jogerős ítélet a felperes által megjelölt és érdemben vizsgálható okokból nem jogszabálysértő.

[25] A felülvizsgálati kérelem egymással szorosan összefüggő kötelező tartalmi kellékei a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja [rég. Pp. 272. § (2) bekezdés]. Ezen együttes törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt a megsértett jogszabályhelyet konkrétan megjelöli, másrészt pedig a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja, az arra vonatkozó jogi álláspontját kifejti, vagyis ha a jogszabálysértésre való hivatkozása indokait is ismerteti. Ha a fél a felülvizsgálati kérelmében több, egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozik, valamennyi hivatkozásának rendelkeznie kell az előzőekben meghatározott tartalmi követelményekkel [1/2016. (II. 15.) PK vélemény 3. és 4. pontja].

[26] Ennek megfelelően a felülvizsgálat kizárólag azoknak a felülvizsgálati kérelemben előadott hivatkozásoknak a vizsgálatára szorítkozhatott, amelyek esetében az ismertett követelmények maradéktalanul teljesültek. Ehhez nem volt elegendő az eljárás korábbi szakaszaiban kifejtett, a keresetet és a fellebbezést megalapozó jogi érvek megismétlése. Ehelyett a felperes részéről arra volt szükség, hogy a támadott jogerős ítélet jogszabálysértő jellegét állítsa, továbbá ennek érdekében az álláspontja szerint megsértett jogszabályhelyet konkrétan megjelölje és a jogszabálysértést tartalmilag is körülírja. Ebből következően önmagában azoknak a jogszabályhelyeknek az újbóli feltüntetése, amelyeket a felperes állítása szerint az alperes a keresetben kifogásolt magatartásaival megsértett, a felülvizsgálatot nem tette lehetővé. Másrészt viszont azok a hivatkozások sem voltak érdemben vizsgálhatóak, amelyekben a felperes ugyan utalt a jogerős ítélet jogszabálysértő jellegére, de az ehhez kapcsolódó jogszabályhelyet nem jelölte meg. Az utóbbiak miatt a felülvizsgálati kérelemben kiemelt eljárásjogi alapelvek (fegyverek egyenlőségének elve, tisztességes eljáráshoz való jog), valamint a tényállás-megállapítási és indokolási kötelezettség megsértése vizsgálatának sem lehetett helye.

[27] Mindemellett a Kúria nem vizsgálhatja, hogy a jogerős ítélet sérti-e az Alaptörvényt, mert erre kizárólag az Alkotmánybíróság jogosult az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján [Kúria Pfv.V.21.965/2018/8. (BH 2020.324.)]. Ennélfogva a felülvizsgálati eljárás kereteit az adott esetben is meghaladta volna annak vizsgálata, hogy a perben eljáró bíróságok az Alaptörvénynek megfelelően értelmezték-e az anyagi és eljárási jogszabályokat.

[28] A valódi tárgyi keresethalmazatot alkotó keresetek közül a felperes személyiségi jogainak az alperes által 2016. április 5-én történt megsértésének megállapítása iránti kereset elutasításának indoka az állított jogsértő magatartás, vagyis a felperes feketelistára tétele, a vele kapcsolatos profilalkotás bizonyíthatatlansága volt. Noha a másodfokú bíróság ennek ellenére az Ebktv. 8. § *t)* pontja szerinti közvetlen hátrányos megkülönböztetés feltételeinek fennállásának kérdésében is állást foglalt, a kereset eleve csak a fenti tényállítás valósága esetén lett volna teljesíthető. A felperesnek ugyanakkor a bizonyítékmérlegelés hibájára alapított, érdemi elbírálásra is alkalmas felülvizsgálati támadása nem volt, sem a bizonyítási érdekről és a bizonyítási teherről rendelkező régi Pp. 3. § (3) bekezdés második mondatának és 164. § (1) bekezdésének, sem a bizonyítékmérlegelés általános szabályát tartalmazó régi Pp. 206. § (1) bekezdésének megsértésére nem hivatkozott. Ezt a Ptk. 6:5. § (2) bekezdésén nyugvó, a jognyilatkozat hatályosulásával összefüggő jogi álláspontjának kifejtése sem helyettesíthette, és az elmondottak miatt a jogerős ítéletnek a feketelista létezésének hiányára vonatkozó ténymegállapítását mint nem vitatottat a felülvizsgálati eljárásban irányadónak kellett tekinteni. Éppen ezért a kereset jogalapját jelentő Ptk. 2:42. §, 2:43. § *c)* és *e)* pont, valamint a GDPR 5. cikk (1) bekezdés *a)* és *d)* pont felülvizsgálati kérelemben állított téves alkalmazásának vizsgálata is szükségtelen volt.

[29] A felperes a hozzáférési joga megtagadásának és az alperes tájékoztatási kötelezettsége megszegésének megállapítására, egyúttal az alperesnek az információk rendelkezésre bocsátására kötelezése iránti keresetét a GDPR 12-15. cikkeire alapította. Ehhez kapcsolódóan a felülvizsgálati kérelmében sérelmezte, hogy bár az alperes az előírt határidőn belül a megkeresésére nem válaszolt, a bíróságok mégsem adtak helyt a keresetének, és az alperes jogsértő magatartását nem állapították meg. Jóllehet e körben a jogerős ítélet indokolását nemcsak ellentmondásosnak, hanem hiányosnak is tartotta, eljárási szabálysértésként az indokolási kötelezettség megsértését – a fentebb írtak szerint – anélkül állította, hogy az adekvát jogszabályhelyet [rég Pp. 221. § (1) bekezdés] megjelölte volna. Ehhez képest a régi Pp. 221. § (2) bekezdés alkalmazásának elmaradását alaptalanul kifogásolta, az alperesnek ugyanis a keresettel érvényesített jog fennállását elismerő perbeli nyilatkozata nem volt, és az említett jogszabályhely a jogelismerésnek egyébként is csak annyiban tulajdonít eljárásjogi jelentőséget, hogy arra tekintettel megengedi az ítélet rövidített indokolását. Erdemben pedig a felperes anélkül vitatta a jogerős ítéletnek ezt a rendelkezését, hogy egyértelműen kifejtette volna: a másodfokú bíróság a kereset jogalapjaként feltüntetett GDPR rendelkezések közül konkrétan melyiket és mennyiben alkalmazta tévesen. Ezt nem pótolhatta az az általános jellegű hivatkozása, hogy a másodfokú bíróság nem követte a GDPR szabályozását, és az EU rendeletet kiüresítette; mint ahogy – a fentiekre tekintettel – önmagában annak állítása sem volt elegendő, hogy az alperes a GDPR 12. cikk (4) bekezdését megsértette, és nem a GDPR 15. cikk szerinti tartalommal és formában adta meg a tájékoztatását. Ezzel szemben a felperes ugyan megsértett jogszabályhelyként megjelölte az Infotv. 23. § (5) bekezdését, de az kizárólag a jogsértés tényének megállapítása esetén az adatkezelővel, illetve az adatfeldolgozóval szemben alkalmazható jogkövetkezményeket tartalmazza, s emiatt a kereset megalapozására nem lehetett alkalmas.

[30] A Kúria a kifejtettekre figyelemmel, a régi Pp. 275. § (3) bekezdése alapján a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

Az alkalmazott jogszabályok és az alkalmazott joggyakorlat

[31] 1952. évi III. törvény (rég Pp.) 272. § (2) bekezdés

2011. évi CXII. törvény (Infotv.) 23. § (5) bekezdés

A döntés elvi tartalma

[32] A felülvizsgálat kizárólag azoknak a felülvizsgálati kérelemben előadott hivatkozásoknak a vizsgálatára szorítkozhat, amelyek esetében a felülvizsgálati kérelemmel szemben támasztott tartalmi követelmények maradéktalanul teljesülnek. Ehhez nem elegendő az eljárás korábbi szakaszaiban kifejtett jogi érvek megismétlése. Ehelyett a fél részéről arra van szükség, hogy a támadott jogerős ítélet jogszabálysértő jellegét állítsa, továbbá ennek érdekében az álláspontja szerint megsértett jogszabályhelyet konkrétan megjelölje és a jogszabálysértést tartalmilag is körülírja.

Záró rész

[33] A Kúria a régi Pp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazott régi Pp. 78. § (1) bekezdése szerint, a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdésére, valamint 4/A. § (1) bekezdésére tekintettel kötelezte a felülvizsgálati eljárásban pervesztes felperest az alperes részéről felmerült – az általános forgalmi adót is tartalmazó ügyvédi munkadíjból álló – felülvizsgálati eljárási költség megfizetésére.

[34] A felperes az eljárás tárgyi illetékfeljegyzési jogos volta [az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 62. § (1) bekezdés *f*) pontja] ellenére a felülvizsgálati eljárási illetéket előzetesen megfizette. Annak mértékét azonban nem az Itv. 39. § (3) bekezdés *d*) pontja és 50. § (1) bekezdése szerint, 70.000 forintban, hanem 95.000 forintban határozta meg. Emiatt a szükségtelenül megfizetett 25.000 forint illetéket az Itv. 80. § (1) bekezdés *i*) pontja alapján az illetékes állami adóhatóságtól visszaigényelheti.

[35] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a régi Pp. 274. § (1) bekezdése alapján – a felperes kérelmére – tárgyaláson bírálta el.

[36] Az ítélet elleni felülvizsgálatot a régi Pp. 271. § (1) bekezdésének *e*) pontja zárja ki.

Budapest, 2022. november 9.

Dr. Kovács Zsuzsanna s.k. a tanács elnöke, Dr. Zumbók Péter s.k. előadó bíró, Dr. Stark Marianna s.k. bíró